

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/207/2016
Identifikačné číslo spisu:	7715215474
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7715215474.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. Q., bývajúcej P., zastúpenej Mgr. Štefanom Jakabom, advokátom v Košiciach, Nerudova 6, proti žalovanej AGRO - Land SK, s.r.o., so sídlom v Malčiciach 200, IČO: 47 153 733, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Illeš, Šimčák, Bröstl, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Štúrova 27, v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Alexander Bröstl, o nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7 C 382/2015, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 22. decembra 2015 sp. zn. 6 Co 489/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce uznesením zo 14. septembra 2015 č. k. 7 C 382/2015-26 nariadil predbežné opatrenie zakazujúce žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami špecifikovanými vo výroku uznesenia, a to previesť vlastnícke právo k nim darom, ich scudzením tretej osobe alebo ich zámenou za iné nehnuteľnosti s tretou osobou alebo zaťažiť ich záložným právom v prospech tretej osoby alebo vecným bremenom v prospech tretej osoby, alebo zabezpečovacím prevodom práva v prospech tretej osoby, alebo ich vložiť ako vklad spoločníka do obchodnej spoločnosti alebo družstva až do právoplatného skončenia veci samej.

2. Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovanej uznesením z 22. decembra 2015 sp. zn. 6 Co 489/2015 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že v rozsahu, v ktorom bol žalovanej uložený zákaz previesť užívacie práva k sporným nehnuteľnostiam odplatným alebo bezodplatným titulom na tretie osoby (dať ich do nájmu, podnájmu, bezodplatného užívania), návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V prevyšujúcej časti napadnuté uznesenie potvrdil.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2015 išlo o ustanovenie § 237 ods. 1

písm. f/ O.s.p.). Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné z dôvodu, že odvolací súd nezdôvodnil svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom zo všetkých relevantných skutkových a právnych hľadísk, ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre záver o dôvodnosti nariadenia predbežného opatrenia.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. júna 2016, dovolací súd postupoval v zmysle uvedeného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

8. Dovoláním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvej inštancie v časti potvrdené a v časti zmenené. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalovanou napadnuté uznesenie nemá znaky uznesení, ktoré sú uvedené v týchto ustanoveniach. Navyše, v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. je dovolanie (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) neprípustné, ak smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o predbežnom opatrení.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalovaná procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia ani nevyšla v dovolaní najavo.

10. Pokiaľ žalovaná namietala, že uznesenie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené, teda že je nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety. Dovoláním napadnuté rozhodnutie spĺňa požadované náležitosti, uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa, stačí, ak v odôvodnení uznesenia iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie. Žalovaná teda nedôvodne argumentuje, že uznesenie odvolacieho súdu je neodôvodnené. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd (nerozhodol) a neodôvodnil svoje uznesenie podľa predstáv žalovanej.

11. Žalovaná napokon tvrdila, že napadnuté uznesenie (a to v celom rozsahu aj jeho potvrdzujúci výrok)

spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

12. Keďže však žalovaná uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) v dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, nemohol by dovolací súd podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (pozri § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. To isté sa týkalo aj tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016).

13. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovanej proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. a ani podľa § 237 ods. 1 O.s.p. prípustné. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej proti uzneseniu krajského súdu, ktorým v časti zmenil a v časti potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ako dovolanie smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo. Vo veci samej bude ďalej konať súd prvej inštancie, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t. j. vrátenie trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 262 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.